

ETO-Súpan er leskilig súpan

*
og ógvuliga heilsugevandi

okkum upp undir Nólsoyanna og ætlaðu at seta upp á Eiðinum. Men náttmyrkur var komið á okkum. — Fleiri Havnarbátar høvdu sett upp har undan okkum. Vit vóru síðstir undir oynna, tí vit høvdu roynt reiðiliga eystarlaga. Brúðleyp var í Nólsoy hetta kvöldið, og man tað vera hetta brúðleypið. Nólsoyingar nú á døgum taka til sum ódnarveðursbrúðleypið. *)

Nólsoyingar vóru í fjøruni at veita okkum hjálp, so sum teir høvdu hjálpt teimum, ið fyrr vóru komnir at landi, og bjargað bæði bátum og bátsskipinum.

Vit vóru ókunnugir og myrkt var. Tað bar ikki beinari á, enn at báturin fór í sor. Båtsfelagar mínir bjargaðu sær á land; men eg, sum aftastur sat í bátinum, varð tikin út við súgvinum.

Nú gjørdi Nólsoyingar manngarð — og yttur stóð Pobba. Hann var tiltikin sterkur maður.

Tá næsta ólogið bar meg inn aftur móti helluni, stóð Pobba undir akslar í briminum. Hann toygdi seg móti mær, og eg fekk um fremstafingur hansara; men tað vildi so illa við, at hann svall júst í hesum fingri, og hann rykti hondina til sín aftur. Eg var ikki mentur at halda og misti takid; og aftur varð eg tikin frá landi av súgvinum.

Men tá næsta ólogi bar meg inn aftur móti helluni, stóð Pobbi har eins stinnur og áður. Aftur hesa ferð fekk eg um fremstafingur hansara. Hann beit pinuna í seg og dró meg til sín, til hann fekk betur tak á mær. Og so varð eg bjargaður.

Tá vit nú allir vóru bjargaðir, brendu Nólsoyingar vita at siga fólki í Havn frá, at vit høvdu sett upp har. Havnarfólki nýttist tí ikki ta náttina at bera ótta fyrri, at nakar bátur var burturgingin.

Væl vóru vit fagnaðir í Nólsoy.

*) Eg haldi hetta mundi vera í 1873.

Og sig tú so, at tað ikki er av stórum týðningi at vera føddur í hjálma, helt hann fyrri og brosaði so vinarliga.

P. Karbech Mouritsen.

Gamalt var, at hann, ið føddur var í hjálma, skuldi bera hjálman uppi á sær altíð, annars hevði hann ikki ta meg at bjarga einum frá at sjólátast. Teir bóru hjálman um hálsin í einum »hjálmahylki«, ið oftast var av silvuri og var dánað sum eitt hjarta.

Abbi mín hevði ongatið borið hjálman uppi á sær; men líka fast trúði hann uppá ta bjargandi meg, hann átti.

Lítiðlátaðir vóru teir, hesir gomlu Føroyingarnir. Ikki eitt einasta orð talaði Pobba til mín um tilburðin eysturi á eiðinum. »Vit kendust so væl sum yngri.« tað var alt, hann segði mær. Heldur ikki Pól á Mýruni í Nólsoy, abbasonur Pobba, vitsti nakað um henda tilburðin, tá eg fór at fregnast; men hann segði mær, at júst soleiðis var Pobba — hann var ikki fyrri at siga frá sínum egnu brøgdum.

P. K. M.

TÍÐINDI

»VÁGBINGUR« — nýbygd Vágstrolarin kom til heimbygd sína ígjár kl. 10. Har var stór móttøka. Stór mannfjöld var á kaiuni, og hornorkestrið spældi. Landsstýrismaðurin Poulsen beyð teim vera vælkomnar við hesum stásiliga fari og ynskti Vágbingum góða eydnu við hesum stóra tiltaki. Fleiri aðrar røður vórðu hildnar, m. a. talaði Dam, lögmaður, ið kom til Føroya við skipinum, og fólkatingsmaður H. Djurhuus.

Síðan beyð skiparin fólki umborð at siggja skipið. Aftaná varð samkoma hildin í húsinum hjá »Framtíðini«.

I gjárkvöldið kom Vágbingur til Tórshavn, og longu í dag leggur hann út á fyrsta ísfiskatúr sín.

Góða eydnu við farinum, Vágbingar!

»HAMRANES« ið kom úr Bretlandi sendi seinnapartin mánadagin neyðkall. Teir vóru tá staddir einar 40 fjórðingar úr landi, og skipið var farið at leka illa. Har vóru skjótt fleiri skip nærhendis Hamranesi, og Ternan fór út til hjálpar. Skipið lak so illa, at menninir máttu eisini nýta hondpumpur fyrri at tað skuldi ikki søkka. Tað eydnaðist kortini skipinum at koma á Tvøroyri í gjár, Ternan fylgdist inn við tí.

»Hamranes« var tikið upp beinanvegin, tað kom á Tvøroyri.

Øllum viðskiftafólki okkara ynskja vit
eini hugnalig jól og eydnuríkt nýggjár.

FØROYA BJÓR

Føroya Bjór

ØL- og MINIRALVATNSVIRKI

Føroya
Pilsnar
Ekta
Maltøl.

Citrón sodavatn
Appelsin limonada
Hindber limonada
Jordber limonada
Vanillie limonada
Appolinaris

EINAR WAAG, Klakksvík — MÁLTRÁÐUR 4

Vit ynskja viðskiftafólki okkara eini
góð jól og eitt eydnuríkt nýttár

Pf. FRANTZ RESTORFF

ØTKER- Køkan er leskilig køka

*
i henni er ØTKER-Bakingarpulver

Ør skúlabókum

Ein sirkul er ein rund, bein strika við ongum kullum, sum kemur saman, so tað ikki sæst, hvar hon byrjar.

Ein sirkul er ein rund strika við einum holi í miðuni.

*

Ein yngri drongur skuldi við bussinum av Toftum til Fuglafjarðar. Hann setti seg, tók ein pakka fram og fór at eta. Tá var tað onkur, ið segði við hann:

— Hetta er eingin matarhøll, tú er kom in í.

— Nei, tað var eisini tí, eg tók mat við mær.

*

16. nov. komu fyrstu boðini um ringa eitursjúku í Marokko: 10.000 gjørdist sjúk og av teimum 6000 lamine í beinum. Í Marokko brúka tey etingarolju til alt. Skjótt visti tað seg, at hesi høvdu etið slíka olju, har jetolja var bryggjað uppi — 98 pst. í vissum førum. 27 keypmenn vóru handtiknir og eru nú 100 pst. visir í at vera dømdir til deyða.

*

Keypmaðurin hevði sent sonin við einari rokning til ein mann har á staðnum. Tá hann kom aftur sigur hann við pápan: — Tað var gott, at tú ikki fórt sjálvur. Tað hevði verið ein verri umgangur. Hann gav mær nevan frammaná beinanvegin, sum eg kom inn.

— So, gjørdi hann tað? Tú gavst honum væl ein dyggari frammaná afturfyrri?

— Eg, nei! Hvát havi eg við hasa rokningina at gera??

Bretski Arbeðaraflokksleiðarin Herbert Morrison er tiltikin fyrri síni framúr góðu organisatorisku evni. Einaferð fekk hann tilboð frá stórkapitalistiska »Electrical Development Association« at at gerast stjóri har og fáa 120.000 kr. um árið. Stutt frammanundan hevði hann í einari valrøðu formað slagorðið:

»Paradisið verður ikki borðreitt á einum fati — ein má slita fyrri tí, hugsa fyrri tí og atkøða fyrri tí.«